

[Aksel Larsen.]

men at de var magtesløse under de givne forhold, og jeg har selv fået masser af op-ringninger fra landmænd på Sjælland, som har bedt mig være forvisset om, at det ikke var med deres gode vilje, de hældte mælken bort; men hvad skulle de gøre, når mejeriet var lukket og de ikke kunne slippe af med den? Og når de kendte tilfælde, hvor folk, som havde forsøgt enten at slippe af med mælken til mejerierne eller på anden måde lade den komme befolkningen til gode, var blevet overfaldet, så kunne disse folk ingenting gøre. Det tillader det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen sig nu at indkassere, idet han siger: dér kan I se, hvilken enighed der var.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen forsøgte et forsvar, der gik ud på, at landbruget måtte have ret til at bruge samme kampmetoder som andre. Ja men det giver ikke landbruget ret til at bruge andre kampmetoder. Jeg ved meget vel, at der har været strejker, og at der er strejker. Men det er ikke mig bekendt, at arbejderne, som strejker, er gået hen og har ødelagt fabrikker, ødelagt produktionen, smidt den i vandet, brændt fabrikkerne af el. lign. Jeg ved godt, at der har været visse vanskeligheder for landbrugseksporten, vanskeligheder, som man til dels kunne have undgået, hvis landbruget selv havde været interesseret i det, men det har landbruget ikke været.

Det gælder også, hvad Bornholmstrafikken angår. Jeg er fuldkommen klar over, at flertallet af aktionærer i Dampskibsselskabet af 1866 er landbrugere på Bornholm, men de ønsker, at selskabet skal være medlem af Arbejdsgiverforeningen, de vil ikke frigøre sig for Arbejdsgiverforeningen, som 1866-selskabet ellers ingen interesser har tilfælles med. Og i øvrigt var der altså opnået enighed mellem selskabet af 1866 og sømændene om, at man skulle sejle, men det forbød Arbejdsgiverforeningen. Jeg synes, det er yderst slet, at det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, som præcis ved dette, på ny kommer med påstanden om, at det er arbejderne, der har stoppet trafikken på Bornholm.

Men selv om der har været vanskeligheder for landbrugseksporten og man måske ikke har fået så meget med, som man ville,

ved vi, at slagtegrise godt kan holdes tilbage i et par uger eller 4, uden at der sker noget særligt. Vi ved også, at de landbrugsvarer, der er klar til eksport, kan holdes i kølehus, men den mælk, der hældes på møddingen, er ødelagt, den kan der ikke laves hverken smør eller ost af. Det er forskellen.

I øvrigt, når man endelig vil have sammenligninger med arbejdernes strejker, vil jeg for det første erindre om, at hvad arbejdskonflikter angår, har der været flere lockouter end strejker i dette land, hvad også det ærede medlem hr. Hans Rasmussen tit har gjort opmærksom på. For det andet må man se, hvorfor strejkerne udbød, og for det tredje: disse strejker udbød, efter at de højtideligt var besluttet af kompetente forsamlinger, med behørigt varsel, udsat en eller to gange i 14 dage af forligsmanden, og efter at forligsmandens mæglingforslag var forkastet. Hvis man overhovedet vil sammenligne, så må man tænke på, at der var ingen, der havde varslet denne såkaldte leveringsstrejke, den var ikke besluttet af nogen dertil kompetent forsamling; der havde ikke været nogen afstemning blandt landbrugerne. Den blev dekretet uden varsel. Man har haft så travlt med her i tinget — også fra det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensens og det ærede medlem hr. Tofts partier, og lad mig tage de uafhængige med — at køre op med, at afstemningen om mæglingforslagene ikke var gået rigtigt for sig, for der var vist nogle af dem, der havde stemt nej, der ikke kendte mæglingforslagets indhold. Man interesserede sig ikke for, om de, der stemte ja, havde kendt indholdet. Har man haft nogen afstemning blandt landbrugerne om at hælde mælken på møddingen? Har man sikret sig, at 75 pct. af landbrugerne deltog i afstemningen, og at der var et absolut og klart flertal for, at mælken skulle hældes på møddingen? Det har man heller ikke. Har man haft det til behandling i landbrugsorganisationerne? Nej, først efter at leveringsstop var dekretet af det ærede medlem hr. Anders Andersen, protesterede andelshaverne, protesterede husmændene; men det hjalp kun lidt; mejerierne blev lukket.

Jeg er ikke i tvivl om, at flertallet af landmændene enten under modstand eller med den yderste grad af ubehag har øde-